

Poznań, dnia 21 maja 2021 r.

WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
FARMACEUTYCZNY

WIFPORP.850.2.2021PCK

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 1 oraz ust. 5 ustawy z dnia 06 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162), art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2020 r., poz. 944 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą - Prawo farmaceutyczne” i art. 104 § 1 i 2, art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), zwanej dalej „K.p.a.” po rozpatrzeniu wniosku przedsiębiorcy –
z siedzibą w z dnia

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR FARMACEUTYCZNY
odmawia wydania indywidualnej interpretacji co do zdarzenia przyszłego w przedmiocie zakresu i sposobu stosowania przepisów 37 ap ust. 1 pkt.2) ustawy - Prawo farmaceutyczne w zw. z art. 101 pkt. 1) ustawy - Prawo farmaceutyczne w zw. z art. 97 ust. 1-5 ustawy -Prawo farmaceutyczne.

UZASADNIENIE

W dniu r. do WIF w Poznaniu wpłynął wniosek przedsiębiorcy – siedzibą w reprezentowanej przez pełnomocnika adw. o interpretację przepisów ustawy – Prawo farmaceutyczne, tj. art. 37 ap ust. 1 pkt.2 ustawy - Prawo farmaceutyczne w zw. z art. 101 pkt. 1 ustawy - Prawo farmaceutyczne w zw. z art. 97 ust. 1-5 ustawy -Prawo

farmaceutyczne. Wnioskodawca poddał w wątpliwość „czy słuszna jest interpretacja przytoczonych wyżej regulacji prawnych, prowadząca do wniosku, że przebudowa lub rozbudowa lokalu aptecznego nie skutkuje cofnięciem zezwolenia na podstawie art. 37 ap ust. 1 pkt. 2) Pr.Farm. w sytuacji gdy po jej zakończeniu lokal nadal spełnia wymogi przewidziane prawem do prowadzenia apteki, nie zmienia się jego układ oraz ani adres apteki?”

Przedsiębiorca w uzasadnieniu swojego wniosku podnosił również, iż „niniejsza sprawa dotyczy ewentualnego cofnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki. Z wydaniem zezwolenia oraz jego zmianą ustawa wiąże obowiązek wniesienia opłaty, wobec czego już tylko z tych przyczyn niniejszy wniosek jest dopuszczalny, bowiem ewentualna negatywna interpretacja omawianych przepisów może doprowadzić do utraty zezwolenia, którego wydania i zmiany wiązały się z wniesieniem przez Przedsiębiorcę daniny publicznej.”

Mając na uwadze obowiązujące przepisy Organ wojewódzki zważył, co następuje:

Podstawę wydania niniejszej decyzji stanowi przepis art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który stanowi, że: „Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie”. Zgodnie z ust. 5 w/w przepisu „Udzielenie interpretacji następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia”. Z powyższego wynika, że ustawodawca umożliwił przedsiębiorcy uzyskanie od organu administracji publicznej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów prawa. Przedmiotem interpretacji mogą być przepisy odnoszące się do świadczeń przedsiębiorcy i będących daniną publiczną oraz składkami na

ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. Podkreślić należy, że ustawa prawo przedsiębiorców jak też Ordynacja podatkowa nie posługują się i nie wyjaśniają pojęcia daniny publicznej. Wyjaśnienia takiego szukać należy w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Tam zaś do danin publicznych zalicza się: podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, jak również inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw. Wskazany wyżej przepis ma na celu zapewnić przedsiębiorcy uzyskanie interpretacji indywidualnej w sprawie dotyczącej wszelkich obciążeń publicznoprawnych, do jakich jest on obowiązany.

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił do rozstrzygnięcia zdarzenie przyszłe, zgodnie z którym w ocenie Przedsiębiorcy przeniesienie apteki do innego lokalu użytkowego, który będzie odpowiadał tym samym wymaganiom lokalowym co obecnie zajmowany lokal, przy czym apteka w czasie prac budowlanych będzie czasowo zamknięta, nie będzie stanowić przesłanki cofnięcia zezwolenia na podstawie art. 37ap ust. 1 pkt.2) ustawy – Prawo farmaceutyczne.

W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego udzielenie Spółce ww. interpretacji jest niezasadne. Organ wskazuje, iż prowadzenie postępowania w przedmiocie cofnięcia zezwolenia, jak i wydanie decyzji administracyjnej w ww. sprawie nie wiąże się z uiszczeniem jakiegokolwiek daniny publicznej. Przebudowa lub rozbudowa lokalu aptecznego, jak określa zdarzenie przyszłe Przedsiębiorca nie kreuje z samej swej istoty żadnego obowiązku świadczenia. Wskazany więc przez Stronę art. 37 ap ust.1 pkt. 2) nie jest przepisem, z którego wynikałby obowiązek świadczenia przez Stronę jakiegokolwiek świadczenia w przytoczonym stanie faktycznym.

W tym zakresie za zupełnie błędne należy uznać stanowisko Strony wskazujące, iż skoro negatywna interpretacja przepisów przez Organ mogłaby skutkować cofnięciem zezwolenia, to wobec faktu, że za udzielenie zezwolenia lub

jego zmianę należna jest opłata, oznacza to, że Organ winien dokonać interpretacji zgodnie ze złożonym wnioskiem.

Organy Inspekcji Farmaceutycznej prowadzą odrębne postępowania administracyjne w przedmiocie udzielenia zezwolenia, jego zmiany, czy też cofnięcia zezwolenia. Zdarzenie przyszłe, opisane przez Przedsiębiorcę, dotyczy ewentualnego postępowania w przedmiocie cofnięcia zezwolenia a nie udzielenia czy też jego zmiany, a skoro postępowanie w ww. przedmiocie nie rodzi po stronie Przedsiębiorcy jakiegokolwiek obowiązku świadczenia, nie daje tym samym podstaw do zajęcia przez tut. Organ stanowiska w zakresie prawidłowości interpretacji przepisów dokonanej przez Przedsiębiorcę w złożonym wniosku.

Należy zauważyć, że rozpoznawana sprawa dotyczy interpretacji indywidualnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców. Jako podstawę rozpoznania tego wniosku Spółka wskazała art. 34 ww. ustawy. Ten wniosek określił tym samym tryb postępowania w tej sprawie oraz wyznaczył jej zakres. Treść wniosku, w tym przedstawiony we wniosku stan faktyczny określiły też ramy postępowania wiążące dla Organu

Zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy – Prawo przedsiębiorców przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Z przepisu tego wynika, że wyjaśnienie ma dotyczyć zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne.

Wykładnia celowościowa tego przepisu prowadzi do wniosku, że przedsiębiorca w każdej sytuacji, kiedy przepisy prawne nakładające na niego obowiązek świadczenia daniny publicznej budzą wątpliwości, ma prawo wystąpić o taką interpretację.

W świetle art. 34 ust. 1 ustawy warunkiem wstępnym udzielenia pisemnej interpretacji jest więc ustalenie, że wniosek przedsiębiorcy, złożony w jego indywidualnej sprawie, dotyczy zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne. W rozpoznawanej sprawie należało ustalić, czy ze wskazanych przez Spółkę przepisów ustawy Prawo farmaceutyczne wynika obowiązek świadczenia daniny publicznej.

Art. 37ap. 1. brzmi „Organ zezwalający cofa zezwolenie, w przypadku

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem;
 - 2) przedsiębiorca przestał spełniać warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu;
 - 3) przedsiębiorca nie usunął, w wyznaczonym przez organ zezwalający terminie, stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami prawa regulującymi działalność gospodarczą objętą zezwoleniem.
2. Organ zezwalający może cofnąć zezwolenie w przypadkach określonych przepisami ustawy.”

W ocenie Organu, wniosek o interpretację złożony przez Spółkę nie dotyczy zakresu i stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej albowiem trudno wywieść, iż wskazany powyżej przepis dotyczący przesłanek cofnięcia zezwolenia, jak i pozostałe przepisy, na które powołuje się Przedsiębiorca tj. art. 101 pkt. 1) czy art. 97 ustawy – Prawo farmaceutyczne, stanowią podstawę uiszczenia przez Przedsiębiorcę jakiegokolwiek należności na rzecz Skarbu Państwa, tym samym należało więc odmówić

Przedsiębiorcy wydania indywidualnej interpretacji dotyczącej przepisów prawa w określonym przez Stronę stanie faktycznym.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji decyzji.

P o u c z e n i e: Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Głównego Inspektora Farmaceutycznego, za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego (61-285 Poznań, ul. Szajcarska 5), w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia.

W myśl art. 127a Kpa: § 1. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może rzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. § 2. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o rzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1.

W ZASTĘPSTWIE
WIELKOPOLSKIEGO
WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA FARMACEUTYCZNEGO

[Podpis]
mgr farm. Katarzyna Wysocka
Starszy Inspektor Farmaceutyczny

2. a/a